

Poznań, dnia 16 maja 2019 r.

RO-072/17/19/435

2019-05-21
RPW/27696/2019 P

Pan

Jarosław Gowin

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Szanowny Panie Premierze!

W odpowiedzi na pismo DLP.ZLS.0210.3.2019.2.DL z dnia 18 kwietnia 2019 roku Politechnika Poznańska przedstawia uwagi do projektu Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie standardu kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu architekta:

1. Przedstawiony projekt postuluje radykalne zmiany w kształceniu architektów na uczelniach technicznych, a jednocześnie zakłada zbyt krótki termin na dostosowanie aktualnych programów studiów do nowych standardów. Projektowane rozporządzenie ma obowiązywać dla cyklu kształcenia rozpoczynającego się w roku akademickim 2019/20.

Rekrutacja na kierunek architektura na rok akademicki 2019/20 na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej rozpocznie się w tym miesiącu tj. w dn.30 maja, a egzamin wstępny odbędzie się dnia 18 czerwca br.

2. Stwierdza się, że projekt Rozporządzenia nie uwzględnia poziomu przyjętych współczynników kosztowności dla kształcenia na kierunku architektura.

Wydłużenie studiów oraz zwiększenie ilości godzin przy jednoczesnym przeznaczeniu całego semestru na praktyki powoduje, że średnia ilość godzin w programie w semestrze wzrośnie o około 50h. Ponieważ w praktyce zwiększenie dotyczyć będzie przede wszystkim przedmiotów realizowanych w grupie zajęć A, znacząco wzrosną koszty prowadzenia studiów. Rzeczywista liczba godzin dla Wydziału zwiększy się proporcjonalnie do ilości grup na danym roku (średnia ilość grup na WAPP – 10, co dla jednego cyklu kształcenia skutkuje zwiększeniem na poziomie 500-800h).

Dalej, rozporządzenie zakłada prowadzenie zajęć w grupie A wyłącznie w grupach 12 osobowych (przy założeniu, iż dotyczy to wszystkich form zajęć w grupie A tj. projektów, ćwiczeń, laboratoriów, seminariów i wykładów), co dodatkowo podnosi koszt prowadzenia kształcenia poprzez konieczność stworzenia dodatkowych grup.

Liczba studentów przypadających na jednego dydaktyka określona jako proporcja 1/10, prowadzi do konieczności znaczącego zwiększenia liczby pracowników na Wydziałach i również podniesie koszty.

3. Proponowany wymiar praktyk zawodowych (6 miesięcy praktyki biurowej po czwartym semestrze) nie jest zgodny z zapisem Ustawy art. 67 pkt. 5, zgodnie z którym taki wymiar jest przewidziany dla studiów o profilu praktycznym, podczas gdy kształcenie na kierunku architektura jest prowadzone zazwyczaj na studiach o profilu ogólnoakademickim. Dodatkowo duże wątpliwości pozostawia sposób w jaki Uczelnia powinna zorganizować praktyki zawodowe, tak by:
 - a. zapewnić praktyki studentom w wymiarze 6 miesięcy dla 150 osób rocznie (co z kosztami pracy, ewentualnym wynagrodzeniem lub szkodami, jakie poniesie pracownia, w wyniku błędów praktykanta);
 - b. dokonać właściwej weryfikacji uprawnień opiekunów;
 - c. dokonać weryfikacji wyposażenia biura architektonicznego oraz prac projektowych prowadzonych przez biuro w okresie praktyki, pod kątem zapewnienia uzyskania efektów kształcenia zgodnie z Rozporządzeniem.

Dokonując analizy liczby studentów na uczelniach technicznych, zapewnienie praktyki przez Wydział w biurze w tym samym mieście jest niewykonalne.

Zdecydowanie sugeruje się niewłączanie praktyk zawodowych w tak dużym wymiarze w proces kształcenia ogólnoakademickiego oraz pozostawienie weryfikacji odbytej praktyki zawodowej, koniecznej do uzyskania uprawnień budowlanych, na poziomie izb zawodowych.

4. Doprecyzowania wymaga ilość dyplomów przypadających na jednego promotora w cyklu kształcenia; tj. czy należy przyjmować, że może to być 8 dyplomów na I stopniu i w tym samym roku akademickim 8 studentów na II stopniu, czy liczba ta określa maksymalną łączną liczbę dyplomów w jednym RA.
5. Ponadto, należy uściślić przydział godzin przeznaczonych na dyplom inżynierski i magisterski – czy wchodzi w to godziny przeznaczona na indywidualną pracę studenta.
6. Dodatkowo, doprecyzowania wymaga określenie „znaczący wkład w rozwój dyscypliny” odnośnie wymagań stawianych wobec prowadzących zajęcia, tj. czy należy przyjąć interpretację, iż chodzi o tytuł naukowy „dr hab.”?
7. Dostosowanie programów studiów do nowych standardów wymaga wprowadzenia bardzo dużych zmian w zakresie organizacji procesu studiów (patrz. pkt. 1), a bardzo sztywne określenie kategorii zajęć nie sprzyja tworzeniu programów, które elastycznie dopasowują się do wymagań zmieniającego się rynku pracy oraz pozwalają na wprowadzanie zajęć obieralnych, a także pozbawiają możliwości zindywidualizowania programu studiów pod kątem specyfiki ośrodka, w którym odbywa się kształcenie.
8. Projekt rozporządzenia wprowadza dodatkowo dużą ilość bieżących skutków organizacyjnych oraz finansowych takich jak:
 - a. zmiana terminów rekrutacji na II stopień;
 - b. nakładające się semestry w latach przejściowych;
 - c. brak wytycznych dla studentów kończących w przyszłym roku I stopień – czy ma ich obowiązywać nowy standard?

Podsumowując, z przeprowadzonych analiz wynika, że aktualne programy kształcenia, będące zgodne Dyrektywą Unijną 2005/36, nie są zgodne ze standardami kształcenia określonymi projektowanym rozporządzeniem.

REKTOR
POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski